

ଇସଲାମ ଏବଂ ମାନ୍ୟବିକତା

RESEARCH ACADEMY

ଶକ ୧୯୯୫ ଅହମଦ

ଭୂମିକା

ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକଟି ମୁଁ ଜୟୋତିଶ୍ଵର ବିଷୟରେ କେତେକ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ଦୂର କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖାଇଛି । ଜୟୋତିଶ୍ଵର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ ଦେବା ସହିତ ଏଥୁରେ ଥିବା ମାନବିକ ମୂଳ୍ୟବୋଧ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଛି । ମୋର ଦୀଘ୍ୟ ଦିନର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ମୁଁ ଏହା ଭଲଭୂପେ ଜାଣେ ଯେ ଜୟୋତିଶ୍ଵର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଅମାନବୀୟ ବା ଜନହିତ-ବିରୋଧ ଶିକ୍ଷା ନାହିଁ । ଏହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିରେ ସବୁକଥାର ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା ସଂଭବ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ କେବଳ ଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ମୌଳିକ ନୀତି-ନିୟମ ଉପରେ ହଁ ଆଲୋକପାତ କରିଛି ଏବଂ ଜୟୋତିଶ୍ଵର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ କିପରି ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ ଓ ମାନବିକ ମୂଳ୍ୟବୋଧ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଏହା ପାଠକ ମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ଆଶା କରେ, ଏହା ଜୟୋତିଶ୍ଵର ବୁଝିବା ଦିଗରେ ଏବଂ ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ସମନ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପଥରେ ସହାୟକ ହେବ ।

୩୫୭୩୮ ଅୟୁମ୍ବି

(ଶକୀଳ ଅହମଦ)

ଜାନୁଆରୀ ୧୯, ୨୦୦୮

ଫୋନ୍ : ୯୮୭୧୨୨୯୯୮୮୪

ଇସଲାମ ଏବଂ ମାନବିକତା

ଇସଲାମ ଯେ ଏକ ଶାନ୍ତିମୟ ଜୀବନମାର୍ଗ, ଏହା ବହୁ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନାନାପ୍ରକାର ଭ୍ରମଧାରଣା ରହିଛି ।
ଯଥା :

ଇସଲାମ ଏକ ବର୍ବର ଏବଂ ଅମାନବିକ ଧର୍ମ,
ତରବାରୀ ମୁନରେ ଏହାର ପ୍ରସାର ହୋଇଛି,
ଏହା ହିଁସା ଓ ରତ୍ନପାତର ଶିକ୍ଷା ଦିଏ,
ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଆତଙ୍କବାଦକୁ ପ୍ରୋସାହନ ଦିଏ
ଏହାର ନୀତି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ଅତି ନିର୍ମଳ –
ଚୋରି କଲେ ହାତ କାଟି ଦିଏ,
ବ୍ୟକ୍ତିଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦିଏ ।
ଏଥୁରେ ଦୟା ନାହିଁ, ପ୍ରେମ ନାହିଁ,
ନ୍ୟାୟ ନାହିଁ କି ମାନବିକତା ନାହିଁ –
ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ବର୍ବର ଧର୍ମ ।

ଇସଲାମର ଛବିକୁ ଏପରି ବିକୃତ କରିଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କଥା ଛାଡ଼ିଛୁ, ଅନେକ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ସଂଦେହ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଠିକ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ, କିଛି ମୁସଲମାନଙ୍କର ଅନୁଭିତ ଆଚାରଣ, ସମାଲୋଚକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ବିକୃତ ଉପଲ୍ବାପନ ଏବଂ ଅତ୍ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଗୁଡ଼ିକରେ ଇସଲାମ ବିରୋଧ ଅପପ୍ରଚାର ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ।

ଯେକୌଣସି ଧର୍ମ ହେଉ, ଯଦି ଏଥରେ ଦୟା ନାହିଁ, ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ନ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ମାନବିକତା ନାହିଁ, ଏତଳି ଧର୍ମକୁ ମାନବ-ଧର୍ମ କିପରି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ? ମାନବ-କଲ୍ୟାଣ ବିରୋଧୁ କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସ ବା ଆଚିରଣ ମାନବଧର୍ମ ପଦବାଚ୍ୟ ନୁହେଁ ।

‘ଧର୍ମ’ ମାନବ ଜାତିର ଜହାନାଳ ଓ ପରକାଳର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏକ ଜିଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଜୀବନ-ମାର୍ଗ । ଏଥରେ ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକ୍ଷା କିପରି ରହିବ ? କରୁଣାମୟଙ୍କ ସଂବିଧାନରେ ବର୍ବରତାର ଶିକ୍ଷା କିପରି ସଂଭବ ?

ଇସ୍ଲାମ ନାମରେ ଯାହା ସବୁ ହୁଏ, ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ଲାମ ବିଧ-ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହେଁ । କିଛି ଭାରତୀୟ ନାଗରିକ ଯଦି ଦେଶର ଆଇନ ଉଲାଘନ କରି ଚୋରି ଡକାଯତି କରନ୍ତି ତେବେ ସମସ୍ତ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଚୋର ଭାବିବା କିମ୍ବା ଦେଶର ସଂବିଧାନକୁ ଦୋଷ ଦେବା ଆଦୋ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସେହିପରି କେତେକ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଚିରଣ ଇସ୍ଲାମର ମାନଦଣ୍ଡ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ଇସ୍ଲାମ ସ୍ରସ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭାରିତ ଜୀବନ ପଥ । ଏହା କୌଣସି ମାନବ ଦ୍ୱାରା ଗଡ଼ା ଯାଇଥିବା ଜୀବନ-ଦର୍ଶନ ନୁହେଁ । କେତେକ ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଲେଖକ ଏହାକୁ ମହନ୍ତାନିଜମ୍ କହିଥିବା ଯୋଗ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହନ୍ତବଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ବୋଲି ଭାବନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା । ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମଗ୍ରହିରେ ଏହାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ମହାମାନ୍ୟ ମୁହନ୍ତବ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ନୁହନ୍ତି । ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ପ୍ରାୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ୨୪ ହଜାର ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନୃତନ ଧର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ନୁହନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵର ନିଜର ମାନ୍ୟବର ଧର୍ମଦୂତମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ ସମଗ୍ରୀ ମାନବଜାତିକୁ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଘୋଷଣା କରିଛି :

"Mankind was but one nation but differed (later)."

“(ପ୍ରାରମ୍ଭରେ) ମାନବଜାତି ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା (ପରେ)
ଲୋକମାନେ ମତଭେଦ (ସୁଷ୍ଟି) କଲେ ।”

କୁରାନ୍ ୧୦ : ୧୯

ଏହି ପରିବାର ପାଇଁ ବିଶ୍ୱପ୍ରଭୁଙ୍କ ତରଫରୁ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି
ମଧ୍ୟ କୁରାନ୍ କହିଛି :

*“The same religion has He established for you as
that which He enjoined on Noah - that which We have
sent by inspiration to thee - and that which We
enjoined on Abraham, Moses, and Jesus : Namely,
that ye should remain steadfast in Religion, and make
no divisions therein.”*

“ସେ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଇ ଧର୍ମ ନିର୍ଣ୍ଣାରିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର
ଆଦେଶ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଆମ୍ଭେ ଏବେ ତୁମ
ପ୍ରତି ଦେବୀବାଣୀ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯାହାର ଆଦେଶ ଆମ୍ଭେ ରତ୍ନାହିମ,
ମୁସା ଏବଂ ଇସା (ୟାଶୁ) କୁ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହା ଏହି ଯେ ଏହି
ଧର୍ମରେ ଅଟଳ ରୁହ ଏବଂ ଏଥରେ ବିଭାଜନ କରନାହିଁ ।”

କୁରାନ୍ ୪୨ : ୧୩

ବେଦରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଧର୍ମ-ମାର୍ଗ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରହିଛି । ସୁତରା
ଯକୁର୍ବେଦ କହେ :

“ହେ ବିଦ୍ୟାନଗଣ ! ଯେପରି ଆକାଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ନିର୍ମଳ ମାର୍ଗ
ଅଛି ସେହିପରି ତୁମ୍ମେମାନେ ଉପଦେଶ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାପନ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟା
ଧର୍ମ ଏବଂ ସୁଶୀଳତା ଦାନକାରୀ ମାର୍ଗର ପ୍ରଚାର କର । ୨୭ ।”

ଯକୁର୍ବେଦ, ଅଧ୍ୟାୟ ୩୪, ମନ୍ତ୍ର ୨୭

ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଯ୍ୟାନରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିବା ମହାମାନ୍ୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶକମାନେ ଗୋଟିଏ ହଁ ଜୀବନଶୈଳୀର ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରେରିତ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ସମାନ ଥିଲା । ଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା, ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅଂଶୀଦାର ନ କରିବା, ପ୍ରାଣୀର ମଙ୍ଗଳ କରିବା, କାହାରି ଅନିଷ୍ଟ ନ କରିବା ଏବଂ ନିଜକୁ ଆପଣା କର୍ମପାଇଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଚରଦାୟୀ ମନେ କରି ତାଙ୍କର ସେହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବା ଯାହା ସେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତ ଏବଂ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଏହାହଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହି ଆସିଛି ।

ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ, ଦୟା, ପ୍ରେମ ଓ ପରୋପକାରର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାର୍ଗ-ଦର୍ଶକ ଦେଇଛନ୍ତି । ମିଥ୍ୟା, କପଟ, ଲୋଭ, ଲାଂଢି, ଅହଂକାର, ଚୋରି, ଭଣ୍ଣାମି, ହତ୍ୟା, ଶୋଷଣ, ଧର୍ଷଣ, ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଚାର ଆଦି ସର୍ବଦା ‘ଅଧର୍ମ’ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଯୁଗରେ ନିଷିଦ୍ଧ ରହିଛି । ପିତାମାତାଙ୍କର ସେବା, ଜ୍ଞାତି-କୁରୁମୁଖଙ୍କର ସହାୟତା, ଦୀନ-ଦୁଃଖୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦାରତା ଏବଂ ଆଚାର-ବ୍ୟବହାରରେ ଶିକ୍ଷାଚାର ଆଦିର ନୀତିଶିକ୍ଷା ସବୁ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି । ଧର୍ମର ଏହି ନୈତିକ ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ଜାତି-ବର୍ଣ୍ଣ-ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପାଇଁ ରହିଛି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷା ମହାମାନ୍ୟ ମୁହଁନ୍ଦବ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହଁନ୍ଦବଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହତୁ :

"Say : 'Come, I will rehearse what God hath (really) prohibited you from : Join not anything as equal with Him; be good to your parents; kill not your children on a plea of want; – We provide sustenance for you and for them; – come not nigh to shameful deeds, whether open or secret; take not life, which Allah hath made sacred, except by way of justice and law : thus doth He command you, that ye may learn wisdom.

And come not nigh to the orphan's property, except to improve it, until he attain the age of full strength; give measure and weight with (full) justice;- no burden do We place on any soul, but that which it can bear;- whenever ye speak, speak justly, even if a near relative is concerned; and fulfil the Covenant of Allah : thus doth He command you, that ye may remember.

Verily, this is My Way, leading straight : follow it : follow not (other) paths : they will scatter you about from His (great) path : thus doth He command you, that ye may be righteous.' "

"ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, 'ଆସ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଦେବି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ କଣ ସବୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଏହି ଯେ ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ତାଙ୍କ ସହ ଅଂଶୀଦାର କରନାହିଁ, ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତି ଉଭମ ବ୍ୟବହାର କର, ଅଭାବ-ଅନାଚନ ଭୟରେ ନିଜର ସତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଆସେ ତୁମକୁ ଆହାର ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେବୁ ଏବଂ ଅଶ୍ଲୀଳତାର ପାଖ ମାଡ଼ ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ ବା ଗୋପନରେ । ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ ଜୀବହତ୍ୟାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ତାକୁ ହତ୍ୟାକର ନାହିଁ, ପରହୁ ନ୍ୟାୟର ସହିତ । ଅଲ୍ଲାହ ଏଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ସମ୍ବତ୍ସରୀ ତୁମେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବ । (୧୪୧) ଏବଂ (ଏହି ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ) ଅନାଥମାନେ ପ୍ରାସୁବୟସ୍ଥ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିତକର ଉଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପର୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ମାପ ଓ ଓଜନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ଆସେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା ସାଧ ଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଝ ପ୍ରଦାନ କରୁନାହୁଁ, ଏବଂ

(କାହାରି ସହ) କଥା କହିଲା ବେଳେ (ସେ ତୁମର) ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ହେଉ ପଛେ, ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ କଥା କୁହ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂବନ୍ଧରେ ଦେତାବନୀପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେ ମନେରଖୁବ । (୧୪୭) ଏହା ହିଁ ମୋର ମାର୍ଗ ଯାହାକି ସରଳ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଏହି ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଥ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିକ୍ର୍ୟତ କରି ଦେବେ । ସେ ତୁମ ମାନଙ୍କୁ (ଆକଟ କରି) ଏହି ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବ ।” (୧୪୮)

କୁରଆନ ୭ : ୧୪୧ - ୧୪୮

ଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ଯୁଗରେ ଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଉପାସନା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଯୁଗରେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସେବା ଉପାସନା କରିବାର ଶିକ୍ଷା ଜିଶ୍ଵର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ମାନବ ଜଗତର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଉପାସ୍ୟ କେବେ ବି ବଦଳି ନାହାନ୍ତି । ସନାତନ ଧର୍ମର ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର “ଏକମ୍ ବ୍ରହ୍ମ, ଦ୍ଵିତୀୟ ନାହିଁ” କେବଳ ଭାଷା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି । “ଲା ଇଲାହ୍ ଇଲ୍‌ଲାହ୍” ଏହାର ଆରବୀ ରୂପାନ୍ତର ମାତ୍ର । ଧର୍ମର ଏହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ବିଶ୍ୱର ତିନିଗୋଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସମାନଭାବରେ ରହିଛି ଏହା ମୁଁ ମୋର ପୁଣ୍ୟକ ‘ବେଦ, ବାଇବଳ ଏବଂ କୁରଆନରେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ’ରେ ବିପ୍ରତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛି ।

ସେହିପରି ନ୍ୟାୟ ଓ ନୈତିକତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗରେ ବଦଳେ ନାହିଁ । ମାନବିକତାର ନୀତିଶିକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକରେ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । ‘ସଦାଚାର’ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ‘ଧର୍ମ’ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ‘ଅଧର୍ମ’ ହୋଇ ନାହିଁ । ତୋରି ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ‘ପାପ’ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦେଶରେ ‘ପୁଣ୍ୟ’ ହୋଇ ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତିଚାର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ‘ଅବୈଧ’ ଏବଂ ଆଉ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ‘ବୈଧ’ ହୋଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅବିଚାରକୁ କୌଣସି କାଳରେ ‘ଧର୍ମ’ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପୂଜା-ଅର୍ଚନାର କର୍ମକାଣ୍ଡ

ସଂବନ୍ଧୀୟ ପଞ୍ଚତି, ବିବାହ-ବିଛେଦର ଆଚରଣ ବିଧୁ ତଥା ଅପରାଧ ନିରାକରଣ ଭଳି କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରର ନୀତି ନିୟମରେ ମହାମାନ୍ୟ ଧର୍ମବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ଅବସ୍ଥାର ଭିନ୍ନତା ଏବଂ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ଥାନ-କାଳ-ପାତ୍ରର ବିଭେଦ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗର ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ଆଦେଶ ବଳରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପ୍ରାୟ ସେହିପରି, ଯେପରି କୌଣସି ସରକାରୀ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରୂପରେ ସରକାରୀ ପଦାଧୂକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ମାନ୍ୟ ଧର୍ମ ମାନ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଅନୁରୂପ । ମହାମାନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କହିଛନ୍ତି :

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁ ଉସଲାମ^{*}ର ପ୍ରକୃତି ଧାରଣ କରି ଜନ୍ମ ନିଏ ।”

ସହୀ ବୁଝାରୀ, ୨ୟ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ୍ ୪୪୧

ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ୟ ଶିଶୁଟି ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତି ଧାରଣ କରିଥାଏ ତାହା ହିଁ ଉସଲାମର ସ୍ଵଭାବ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଶିଶୁ ରୂପରେ ଧରାପୁଷ୍ଟରେ ଜନ୍ମ ନିଏ । ଯଦିଓ ଶିଶୁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମୀୟ ପରିବେଶରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତି ଓ ସ୍ଵଭାବ ଏକା ପରି ଥାଏ । ମିଥ୍ୟା, ଭଣ୍ଣାମି, କିମ୍ବା କପଟ ସେମାନେ ଜାଣି ନଥାନ୍ତି । ଛଳନା ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ନ ଥାଏ । ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ବାପା-ମା'ଙ୍କର ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରି ନ ଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନି ନିଜ ଆଚରଣ ବଦଳାଇ ନ ଥାନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କରି ଥାଆନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଜଳ, ସ୍ଥଳ ଓ ଆକାଶ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଏହାର ଶିକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ ଠିକ ସେହି ପରି ଦିଆଯାଇ ଥାଏ, ଯେପରି ପଶୁ-ପକ୍ଷୀ ବା କୀଟ-ପତଙ୍ଗ ମାନଙ୍କୁ

* ‘ଉସଲାମ’ ଅର୍ଥ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ପ୍ରତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ଶାନ୍ତି’ ।

ଦିଆଯାଇ ଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଶବରେ ଏହାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର “ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ଵଭାବ” ବୋଲି କହୁ ।

ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁଙ୍କ ତା’ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଜୀବନ-ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେ ତାର ପ୍ରକୃତି-ଦଉ ପଥ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଜଳ ଉପରେ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବାହ୍ୟ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ସେ ଉର୍ଧ୍ଵମୁଖୀ ହୋଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଯଦି ସ୍ଵଭାବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେ ନିମ୍ନଗାମୀ ହେବ ଯାହା ଜଳର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ । ସେହିପରି ମାନବ ଶିଶୁଟିକୁ ଯଦି ତାର ସ୍ଵଭାବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ବଂଢିବାକୁ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ସେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ବୋଲି ବିଚାର କରିବ ଯିଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଅଧୀଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଯିଏ ସୁଷ୍ଠିର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ସେ ବିପଦରେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକିବ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଜୀବ-ଜନ୍ମ ଡାକନ୍ତି । ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାକୃତିକ ଧର୍ମ ଏହାହିଁ ଥିଲା ଯେ ତା’ ଶିଶୁର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶରେ ବିଭାଜିତ ନ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ସେ ମାନୁଥିଲା ଯାହା ଆଜ୍ଞା ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ମାନନ୍ତି ।

ତା’ ହସରେ ଛଳନା ନ ଥିଲା

ତା’ ଲୁହରେ ପ୍ରତାରଣା ନ ଥିଲା

ତା’ ମନରେ ନ ଥିଲା ଅହଂକାର

ତା’ ଆଖରେ ଘୁଣା ନ ଥିଲା

ତା’ ହୃଦୟରେ କପଟ ବା ତା’ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଵାର୍ଥ ନ ଥିଲା

ତା’ ବ୍ୟବହାର ନ ଥିଲା କଷ ଦାୟକ

କାହା ଅଧିକାର ସେ କ୍ଷୁର୍ଷ କରୁ ନଥିଲା

କିମ୍ବା କାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁ ନ ଥିଲା ।

ନିଜ ଅଜାଣତରେ ସରଳ ନିଷାପ ଶିଶୁଟି ପ୍ରକୃତ ‘ମାନବଧର୍ମ’ ଧାରଣ

କରିଥିଲା ।

ମାନବଧର୍ମର ଏହାହିଁ ପ୍ରକୃତି ଯାହାକୁ ଧାରଣ କରି ପ୍ରତି ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ନିଏ । କିନ୍ତୁ ଧରେ ଧରେ ଶିଶୁଟି ବାପା ମାଆ ଏବଂ ପରିବେଶକୁ ଦିନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ । ତା' ସ୍ଵଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ଏବଂ ତା'ର ଜନ୍ମଗତ ଧର୍ମ ଧରେ ଧରେ ବଦଳିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ । ସେ ନିଜ ଜ୍ଞାତି-ପରିଜନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ କରେ । ତା' ଜିଶୁରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଠିକ୍ ସେତିକି ହୋଇଯାଏ ଯେତିକି ତା' ପ୍ରିୟଜନଙ୍କର ଥାଏ ଥଥି ତାର ପ୍ରକୃତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ଜଣେ ହିଁ ଥାଆନ୍ତି ଯିଏ ମା' ଗର୍ଭରେ ଏବଂ ମା' କୋଳରେ ତା' ପ୍ରତି ଯନ୍ମବାନ ଥିଲେ । ମିଥ୍ୟା, କପଟ, ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାର ଆଦି ଅପ୍ରାକୃତିକ ଆଚାରଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସେ ବାହାରୁ ଶିଖିଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ କୃତ୍ରିମତାକୁ ତା' ସରଳ ହୃଦୟ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତି-ବିରୋଧୀ ଯେ କୌଣସି ଆଚାରଣ ସେ ଅତି କଷ୍ଟରେ ଶିଖେ । ଏଇଥୁ ପାଇଁ, ବାପା ଯଦି ତାକୁ ମିଛ କହିବା ପାଇଁ କହନ୍ତି, ତା' ସରଳ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ପଡ଼େ :

“ବାପା କହିଲେ ବାପା ଘରେ ନାହାନ୍ତି ।”

କିନ୍ତୁ ବାଧ ହୋଇ ସେ ପିତା ମାତାଙ୍କ ରୀତି ଓ ପରମାନନ୍ଦରେ ଅନୁକରଣ କରିଚାଲେ । ମନୁଷ୍ୟ ‘ସ୍ଵଧର୍ମ’କୁ ଫେରିଆସୁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ‘ମାନବଧର୍ମ’ ପାଳନ କରୁ ଏଥୁପାଇଁ ଜିଶୁର ନିଜର ମହାମାନ୍ୟ ଧର୍ମଦୂତ ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଜିଶୁରଙ୍କର ଆଦେଶ ଜନସମାଜକୁ ପ୍ରାୟ ସେହିପରି ଦିଆଯାଏ ଯେପରି ପଦୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ସମୟର ଧର୍ମଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ଜନ୍ମିଯ, ବା ପ୍ରଥା-ପରମାରାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯୁଗର ବା ଯେଉଁ ଦେଶର ମଣିଷ ହୁଅନ୍ତୁ ନା ଜାହିଁକି, ଅବଶ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କର ‘ଆଜ୍ଞାଧୀନ’, ଯାହାର ଆରବୀ ଅନୁବାଦ ‘ମୁସଲିମ’ । ନିଜ ସ୍ଵର୍ଗାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ସମର୍ପଣ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ‘ଇସଲାମ’ କୁହାଯାଏ ।

ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାନମାନଙ୍କର ଧର୍ମର ମୂଳତତ୍ତ୍ଵ ଓ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ସମର୍କରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଧର୍ମର ବାର୍ତ୍ତା ଯେଉଁ ଗ୍ରୂପ ବା ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁନା କାହିଁକି ସେମାନେ ଅନାୟାସରେ ତାକୁ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି, ଯେପରି ଜଣେ ମା', ଛଦ୍ମବେଶରେ ଥବା ସତାନକୁ ତା'ଆଚାର-ବ୍ୟବହାର ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିପାରେ ।

ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗରେ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଅସାଧୁ ଧର୍ମଗୁରୁମାନେ ଦିବ୍ୟଶିକ୍ଷାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଲେ । ସେଥୁରେ କିଛି ନୁଆ କଥା ମିଶାଇଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ କିଛି ଲୁଢାଇଲେ । ଦିବ୍ୟଗ୍ରୂହ ଠାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ରଖି ବିଭିନ୍ନ ଦର୍ଶନ ଏବଂ କାହିଁନିକ ଗନ୍ଧ ଓ କାହାଣୀର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଯାହା ଫଳରେ 'ଧର୍ମ' ଅପତ୍ରଣ ହେଲା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବିଭାଧାରାରେ ବିକୃତି ଆସିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଧର୍ମ ମତବାଦର ଜନ୍ମ ହେଲା ଏବଂ ମାନବ ପରିବାରଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । କୁରାନ ଏହି ସତ୍ୟଟିକୁ ଉଦ୍ଦୋତନ କରି କହୁଛି :

"And verily this Brotherhood of yours is a single Brotherhood, and I am your Lord and Cherisher : therefore fear Me (and no other). But people have cut off their affair (of unity), between them, into sects : each party rejoices in that which is with itself."

"ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି (ଧର୍ମ) ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୂହ ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ସୁତରାଂ ମୋ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖ । ପରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ଧର୍ମବିଧାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗଭାଗ କରିଦେଲେ (ଏବଂ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ରହିଛି, ସେ ସେଇଥରେ ମଗ୍ନ ।"

କୁରାନ ୨୩ : ୪୭-୪୮

ଯେଉଁମାନେ ମାନବ ଜାତିକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଦିବ୍ୟଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଜିଶ୍ଵର କହିଛନ୍ତି :

"As for those who divide their religion and break up into sects, thou hast no part in them in the least : their affair is with Allah : He will in the end tell them the truth of all that they did."

“ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ, ତୁମର ସେମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ରହିଛି । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଆଯିବ ।”

କୁରାନ୍ ଅ : ୧୪୯

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟ ଅଭ୍ୟାଚାର କରିଆସିଛି ଏବଂ ଏହାର ପୁନଃସାପନା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଘାନରେ ବାରମ୍ବାର ଧର୍ମାବତାରମାନେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅବଶେଷରେ ପରମେଶ୍ୱର ଧର୍ମର ସେହି ଚିରତନ ଶିକ୍ଷା ମାନବଜାତିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦିବ୍ୟଶିକ୍ଷାକୁ ଅପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ବାଣୀ ବହନ କରିଥିବା ଗ୍ରହିର ସଂରକ୍ଷଣର ଦାୟିତ୍ବ ସ୍ଵମ୍ୟ ନିଜେ ବହନ କଲେ । କୁରାନ୍ର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ବଢ଼ନବନ୍ଧତାର ଘୋଷଣା କୁରାନ୍ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଘାନ ପାଇଛି ।

"We have, without doubt, sent down the Message; and We will assuredly guard it (from corruption)."

“ଆମେ ହିଁ ଏହି କୁରାନକୁ ଅବରୀର୍ଷ କରିଅଛୁ ଏବଂ (ସ୍ଵମ୍ୟ) ଆମେହିଁ ଏହାର ସଂରକ୍ଷକ ।”

କୁରାନ୍ ଏୟାନ୍ : ୯

କୁରାନ୍ର ବିଶୁଦ୍ଧତାକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଏନ୍ଦ୍ରାଜକ୍ଷେପତିଆ ବ୍ରିଟାନ୍ଯିକାର ଲେଖକ ଲେଖିଛନ୍ତି :

"It can safely be said that the textual tradition of the Qur'an is much firmer and more uniform than that of the New Testament."

"ଏହା ନିରାପଦ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ କୁରାଆନ ଗ୍ରହିର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟଧାରା (ବାଇବେଲର) ହୃଦନ ନିଯମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ଓ ସମାନ ।"

(Qur'an - Encyclopedia Britannica 2006
Ultimate Reference Suite DVD)

ଡିଉଦ ଶହ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗ୍ରହିର ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବଦଳି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଉବିଷ୍ଟ୍ୟତରେ ବଦଳିବା ସଂଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାରେ ଅପମିଶ୍ରଣ ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍ମୟଂ-ଜିଶ୍ଵର ବଢ଼ନବନ୍ଦ, ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ପୁଣି ଦିବ୍ୟଗ୍ରହ ଆସିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । କୁରାଆନ ପୂର୍ବ ପ୍ରକଟିତ ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରହ ଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିଛି । ଏହା ପୂର୍ବ ଗ୍ରହ ଗୁଡ଼ିକର ସଂରକ୍ଷକ ଏବଂ ସେହି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ । ଏହା ହିଁ ଅନ୍ତିମ ବେଦ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ବାଇବେଲ ।

ଆଗକାଳରେ ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଏକା ସମୟରେ ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧର୍ମଦୂତଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । କାରଣ ପୂର୍ବକାଳରେ ଗୋଟିଏ ଦେଶରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦେଶକୁ ଗମନା-ଗମନ ସହଜ ସାଧ ନ ଥିଲା । ରେଳ, ଜାହାଜ ବା ବିମାନ ଉଭାବନ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସୁଚନା ଓ ପ୍ରସାରଣର କୌଣସି ଉକ୍ତକୁ ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦେଶର ଖବର ଅନ୍ୟ ଏକ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମାସ ମାସ ଲାଗୁଥିଲା । ଏପରି କେତେକ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାଟି ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵବାସୀ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀର ସାତଟି ମହାଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ 'ଧର୍ମ'ର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇବା ମାତ୍ର ଜଣେ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଂଭବ ନ ଥିଲା, ତେଣୁ ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗ ପାଇଁ ଏକାଧିକ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ

ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଡଃ ବେଦପ୍ରକାଶ ଉପାଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି :

"However, I want to make it clear that the Sanskrit Avatar is synonymous to Prophet in English and Nabi in Arabic. – (See Sunder Lalji's Hindu-Muslim Unity, Page 29-30). In the olden times, every country received its own Avatars, i.e. Prophets, because it was not possible for any one Avatar to work for the welfare of the entire world. But the case of the Final Avatar is different. He has been sent for the welfare of mankind as a whole. His religion is intended for everyone."

“ମୁଁ ସଂକଷିତ କରିଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ସଂକଷିତ ଶବ୍ଦ ‘ଅବତାର’ ଲଙ୍ଘାଇରେ ‘Prophet’ ଏବଂ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ‘ନବୀ’ର ଅନୁରୂପ (ଦେଖନ୍ତୁ Sunderlalji's Hindu - Muslim Unity P. 29-30) । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ପାଇଁ ଜଣେ ଅବତାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଆସୁଥିଲେ କାରଣ କୌଣସି ଜଣେ ଅବତାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ମଂରବ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅତିମ ଅବତାରଙ୍କ କଥା ଅଲଗା । ସେ ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ମାର୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।”*

ସେତେବେଳେ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ହେଲା, ବିଭିନ୍ନ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଜଣେ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ, ସାରା ବିଶ୍ୱର ଅଧିବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବେ ଏବଂ ଦିବ୍ୟବାର୍ତ୍ତା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ବୋଲି ଜିଶ୍ଵର ବିଚାର କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶପାଇଁ ପୃଥକ୍

* କଲକୀ ଅବତାର ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ

ପୃଥକ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ପଠାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହଁନ୍ଦବଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ
ନିଯୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଏହାହିଁ ସେ ସତ୍ୟ ଯାହା ବିଷୟରେ ଅଧୂକାଂଶ ଲୋକ ଜାଣି
ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କୁରଥାନ କହୁଛି :

"We have not sent thee but as a Universal (Messenger) to men, giving them glad tidings, and warning them (against sin), but most men understand not."

"ଆୟେ (ହେ ମୁହଁନ୍ଦ) ତୁ ମୁହଁନ୍ଦକୁ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପାଇଁ
ସୁସମାଚାରଦାତା ତଥା ସତ୍ୟକିରଣ କରିଅଛୁ, କିନ୍ତୁ
ଅଧୂକାଂଶ ଲୋକେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।"

କୁରଥାନ ଣାଚ : ୨୮

ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥବୀର କୋଣ କୋଣରେ ଜୟଳାମର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚି ସାରିଛି ।
ଏହି ଧର୍ମର ସାର୍ବଜନୀନ ସତ୍ୟତା ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷି କରୁଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ଧାରଣା ରହିଛି ଯେ ଜୟଳାମ ଶକ୍ତି ବଳରେ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଛି, ସେମାନଙ୍କର
ଧାରଣା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । କାହାରିକୁ ପିଟି ପିଟି ମୁସଲମାନ କରାଯାଇଥିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ଜହିହାସରେ ନାହିଁ । ଆରବରେ ମୁସଲମାନମାନେ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ
କଲେ (ଅଛି କେତେ ବର୍ଷ ବ୍ୟତୀତ), କିନ୍ତୁ ଆଜି ୧କୋଟି ୪୦ ଲକ୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ
ଆରବଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଭାବରେ ସେଠୀରେ
ବସବାସ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଜୟଳାମରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗର ଅନୁମତି ଥାଆନ୍ତା
ତେବେ ଆଜି ଆରବ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ କିପରି ରହିଥାନ୍ତେ ?
ଭାରତରେ ମୁସଲମାନ ଶାସକମାନେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ବର୍ଷ ଶାସନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି
ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଣ-ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଜୟଳାମ
ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ବାଧ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଭାରତରେ ପ୍ରାୟ
ଶତକଢ଼ା ଅଣୀ ଭାଗ (୮୦%) ଲୋକ ଅଣ-ମୁସଲମାନ ।

ରଣ୍ଝୋନେସିଆରେ ସର୍ବାଧିକ ମୁସଲମାନ ବାସ କରନ୍ତି । ମାଲେସିଆରେ

ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ମୁସଲମାନ ବସବାସ କରନ୍ତି । କୌଣସି ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଜଣ୍ଠୋନେସିଆ ବା ମାଲେସିଆ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଜଡ଼ିହାସରେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ ଦୃତ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରୁଥିବା ଧର୍ମ ହେଉଛି ଇସଲାମ । ଆମେରିକା ଏବଂ ଯୁଗୋପରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରସାରିତ ଧର୍ମ ଇସଲାମ । କେଉଁ ଶକ୍ତି ଏହି ପାଣ୍ଡାଡିୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରୁଛି ?

Readers Digest ର ୧୯୮୭ ସଂଖ୍ୟାରେ ୧୯୩୪ ରୁ ୧୯୮୪ ମସିହା ୫୦ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ବୃଦ୍ଧତ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ହାର ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହି ଲେଖାଟି Plain Truth ମେଗାଜିନରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଇସଲାମର ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ହାର ଶତକଡ଼ା ଦୁଇଶହ ପଇଁତିରିଶି ପ୍ରତିଶତ ଥିବା ଗୁଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ଧର୍ମର ହାର ସତଚାଳିଶି ପ୍ରତିଶତ ଦର୍ଶା ଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ୧୯୩୪ ମସିହାରୁ ୧୯୮୪ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀରେ କେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରିଥିଲା ? ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଏତିହାସିକ De Lacy O'Leary ଡାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ 'Islam at the Cross Road' (ପୃ-୮)ରେ ଲେଖାଇଛନ୍ତି :

'History makes it clear however, that the legend of fanatical Muslims sweeping through the world and forcing Islam at the point of the sword upon conquered races is one of the most fantastically absurd myth that historians have ever repeated.'

“ଧର୍ମାନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଶ୍ୱାରା ବ୍ୟାପିଯାଇ ତରବାରୀ ମୁନରେ ବିଜିତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଇସଲାମକୁ ଲାଦିଦେଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀମାନ ରହିଛି ଏବିଷ୍ୟରେ ଜଡ଼ିହାସ ଅନ୍ତରେ ସଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅଜବ ପାରମରିକ କାହାଣୀ ଯାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଏତିହାସିକମାନେ କରିଆସିଛନ୍ତି ।”

ପ୍ରକୃତରେ ଧର୍ମରେ ବାଧ ବାଧକତା ନାହିଁ । ଜିଶୁର ଚାହିଁଥୁଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରି ପାରିଥାତେ ଯେମିତି ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଜଳ, ବାୟୁ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଗୋଟିଏ ନିଯମରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବାଧ କରିଦେଲେ ତା' ପରୀକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଏଣୁ ତାକୁ ସେହାକୁ ଧର୍ମଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ କୁରାନ୍ କହିଛି :

"Let there be no compulsion in religion. Truth stands out clear from error."

"ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ବାଧ-ବାଧକତା ନାହିଁ (କାରଣ) ସତ୍ୟ ମାର୍ଗକୁ ଅସତ ମାର୍ଗରୁ ପୃଥକ କରିଦିଆଯାଇଛି ।"

କୁରାନ୍ ୨ : ୨୫୭

ପ୍ରକୃତରେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ କୌଣସି ନୃତ୍ୟ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର କରିନାହାନ୍ତି । ସେ ସେହି ଆଦି ଧର୍ମର ବାର୍ତ୍ତା ମାନବ-ଜାତିକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ 'ଇସଲାମ' କୁହାଯାଏ, ଯାହାର ଶିକ୍ଷା ଧରାପୁଷ୍ଟରେ ଲକ୍ଷାଧୂକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇଆସିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆରେ ଇସଲାମର ଅର୍ଥ 'ଜିଶୁରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି କରିଦେବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବା' । ଏହା ମାନବଜଗତର ସଦଜୀବନ ଯାପନ ପାଇଁ ଜିଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭାରିତ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ-ମାର୍ଗ । ଏହି ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ ଦ୍ୱାରା ଧରାପୁଷ୍ଟରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ଲାପନ ହୁଏ ଏବଂ ପରଲୋକରେ ସ୍ଵର୍ଗଲାଭ ହୁଏ ।

ଇସଲାମର ଜୀବନ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ । ଏହାର ପ୍ରଥମ ଭାଗଟି ଜିଶୁରଙ୍କର ଅଧିକାର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ନିଯମ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗଟି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ବିଶେଷତଃ ମାନବ ଅଧିକାର ଏବଂ ତାର ସୁରକ୍ଷା ସଂବନ୍ଧରେ ନୀତି-ନିଯମ ପ୍ରଦାନ

କରେ । ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ, ଦୟା, ପରୋପକାର ଜୟଳାମର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ମାନବ-କଲ୍ୟାଣ ଏହାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ । ଏଥରେ ଜନହିତ-ବିରୋଧ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଯାନ ପାଇବା ସଂଭବ ନୁହେଁ । କାରଣ, ସମାଜ ପ୍ରତି ଅନିଷ୍ଟକାରୀ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଜୟଳାମ ନିଷିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଛି । ମାନବ ସମାଜର ଧନ-ଜୀବନ, ମାନ-ସମ୍ବାନ୍ଧ, ତଥା ଚରିତ୍ର ଆଦି ପ୍ରତି ହାନିକାରକ ସମସ୍ତ ଆଚରଣଗୁଡ଼ିକ ଏଥରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷିଦ୍ଧ ରହିଛି । ଜୟଳାମରେ ମାନବିକତାର ଶିକ୍ଷାର କେତୋଟି ଉଦ୍ଦାହରଣ ମୁଁ ନିମ୍ନରେ ଦେଉଛି :

୧) ମହାମାନ୍ୟ ମୁହନ୍ଦଦ କହିଛନ୍ତି :

"While a man was on the way, he found a thorny branch of a tree on the way and removed it. Allah thanked him for that deed and forgave him."

“ଥରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ କଣ୍ଠାୟୁତ ଢାଳ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖୁ ତାକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଉପରୁ ଉଠାଇ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲା । ଲୋକଟିର ଏହି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ତା’ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ଏବଂ ତା’ର ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ ।”

ସହୀ ବୃକ୍ଷାରୀ, ଶାୟ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ୍ ସଂ. ୨୪୭

୨) ବୃକ୍ଷରୋପଣକୁ ଏକ ସତ୍କର୍ମ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମହାମାନ୍ୟ ମୁହନ୍ଦଦ କହିଲେ :

"There is none amongst the Muslims who plants a tree or sows seeds, and then a bird, or a person or an animal eats from it, but is regarded as a charitable gift for him."

“ଯଦି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରେ କିମ୍ବା ଶାସ୍ୟ ବୁଣେ

ଏବଂ ତହିଁରୁ କୌଣସି ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ବା ମନୁଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ପାଆନ୍ତି,
ଡେବେ ତାର ଏହି କର୍ମ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ‘ଦାନ’ ରୂପେ ବିବେଚିତ
ହୁଏ ।”

ସହୀ ବୁଖାରୀ, ମାଯ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ୍ ସଂ. ୪୧୩

୩) ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ସେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି
ମହାମାନ୍ୟ ମୁହଁମ୍ବଦ କହିଲେ :

"While a man was walking he felt thirsty and went down a well and drank water from it. On coming out of it, he saw a dog panting and eating mud because of excessive thirst. The man said, 'This (dog) is afflicted with the same problem as I was suffering from'. He (went down the well), filled his shoe with water, caught hold of it with his teeth and climbed up and watered the dog. Allah thanked him for his (good) deed and forgave him." The people asked, "O Allah's Apostle ! Is there a reward for us in serving (the) animals ?" He replied, "Yes, there is a reward for serving any animate."

“ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ଶୋଷ ହେଲା
ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ କୁଆ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାଣି ପିଇଲା ।
କୁଆରୁ ପାଣି ପିଇସାରି ବାହାରିବା ପରେ ସେ ଦେଖିଲା ଯେ ଗୋଟିଏ
କୁକୁର ପ୍ରବଳ ଶୋଷରେ ବିକଳ ହୋଇ କାହୁଆ ଖାଇଯାଉଛି, ଲୋକଟି
ମନକୁ ମନ କହିଲା, “ଏ କୁକୁରଟି ଠିକ ସେଇଭଳି କଷ ଭୋଗୁଛି
ଯେମିତି କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଭୋଗୁଥିଲି ।” ସୁତରାଂ ସେ ପୁଣି
କୁଆ ଭିତରେ ପଶିଲା, ନିଜ ଜୋଡାରେ ପାଣି ଭରି କରି ତାକୁ ପାଟିରେ

କାମୁଡ଼ି ଧରି କୁଆରୁ ବାହାରି ଆସିଲା, ତାପରେ ସେ ଶୋଷିଲା
କୁକୁରଟିକୁ ପାଣି ପିଆଇଲା । ଅଲ୍ଲାହୁ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି କର୍ମ
ଯୋଗୁଁ ଅଛି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ଏବଂ ତାର ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷମା
କରିଦେଲେ । ଏହା ଶୁଣି ଉପାସିତ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ -
“ହେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତ ! କ’ଣ ପଶୁମାନଙ୍କ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ
ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବ ?” ମହାମାନ୍ୟ ଧର୍ମଦୂତ ଉଭର ଦେଲେ - “ହଁ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ସେବାରେ ପୁଣ୍ୟ ମିଳେ ।”

ସହୀ ବୁଖାରୀ, ଗଯ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ୍ ସଂ. ୫୫୧

୪) ସେହିପରି ଜୀବ-ଜନ୍ମଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହେବା ଏକ ମହାନ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ସତର୍କ କରି ମହାମାନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କହିଲେ :

"A lady was punished because of a cat which she had imprisoned till it died. She entered the (Hell) Fire because of it, for she neither gave it food nor water as she had imprisoned it, nor set it free to eat from the vermin of the earth."

“ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ଏଇଥୁ ପାଇଁ ଦଶିତ କରାଗଲା ଯେ ସେ
ଗୋଟିଏ ବିରାତିକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇଗଲା ।
ସେ ତାକୁ ଖାଇବା-ପିଇବାକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲା କିମ୍ବା ଖାଦ୍ୟ ଆହରଣ
ପାଇଁ ତାକୁ ବାହାରକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ନ ଥିଲା, ଯଦ୍ବାରା ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ
ଜଣକ) ନର୍କଗାମୀ ହେଲା ।”

ସହୀ ବୁଖାରୀ, ୪ଥ୍ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ୍ ସଂ. ୬୮୯

୫) ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ପିମ୍ପୁଡ଼ିଟିକୁ ମାରିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ଅସତ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅଛି ।
କୌଣସି ଏକ ଯୁଗର ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମହାମାନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କହିଲେ :

"Once while a prophet amongst the prophets was taking a rest underneath a tree, an ant bit him. He, therefore, ordered that his luggage be taken away from underneath that tree and then ordered that the dwelling place of the ants should be set on fire. Allah sent him a revelation : 'Wouldn't it have been sufficient to burn a single ant ?'

“ଅରେ ଜିଶୁରଙ୍କର ଜଣେ ଧର୍ମଦୂତ ଗୋଟିଏ ଗଛ ମୂଳେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉ ଥାଆନ୍ତି । ପିମ୍ପୁଡ଼ିତିଏ ତାଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ି ଦେଲା । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ (ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଜିନିଷ ପତ୍ର ସେଠାରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଠାଇ ନେବା ପାଇଁ ଏବଂ ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନଙ୍କ ବସାରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଅଲ୍ଲାହୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୈବୀବାଣୀ କଲେ “ଗୋଟିଏ ପିମ୍ପୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ି ଦେବା ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା କି ?” (ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ତ ତୁମଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ିଲା, ତୁମେ ମୋର ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ପିମ୍ପୁଡ଼ିକୁ କାହିଁକି ମାରିଦେଲ ?)”

ସହୀ ବୁଖାରୀ, ୪ଥ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ୍ ସଂ. ୫୩୭

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର କଥା, ଯେଉଁ ଧର୍ମ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରୁ କଣ୍ଠା କାଢ଼ି ଦେବାର ଶିକ୍ଷା ଦିଏ (କାଳେ କାହା ପାଦରେ ପୁଣି ଯିବ), ଯେଉଁ ଧର୍ମ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ହିତ ପାଇଁ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରିବାର ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ଯେଉଁ ଧର୍ମରେ ଶୋଷିଲା କୁକୁରଟିକୁ ପାଣି ପିଆଇ ଦେଲେ ବୈକୁଞ୍ଚ ପ୍ରାୟେ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ଯେଉଁ ଧର୍ମରେ ଗୋଟିଏ ବିରାତିକୁ ଭୋକ ଉପାସରେ ବାନ୍ଧିରଖୁ ମାରିଦେଲେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନର୍କ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇପାରେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଧର୍ମରେ ସାମାନ୍ୟ ପିମ୍ପୁଡ଼ିକୁ ଅକାରଣରେ ମାରିଦେବା ଯୋଗୁଁ ଇସଲାମର ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାବଧାନ କରାଇ ଦିଆଯାଏ ଏ ଭଲି ଏକ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଏମିତି ଧାରଣା ରଖିବା ଯେ ଏହା ନିକଟରେ ସଂସାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଣୀ ‘ମାନବ’ ଜୀବନର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ, ଏହାଠାରୁ ବଳି ଦୁଃଖର

କଥା ଜଣେ ମୁସଲମାନ ପାଇଁ ଆଉ କ’ଣ ହୋଇପାରେ ? ଯେଉଁ ଧର୍ମ ପଶୁପତ୍ରୀ
ଏବଂ କୁକୁର ବିଲେଇ ପ୍ରତି ଏତେ ଦୟାଶାଳ, ସେହି ଧର୍ମ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି
ବର୍ବରୋଡ଼ିତ ଆଚାରଣ କରିବାର ଆଦେଶ କିପରି ଦେଇପାରେ ?

ଇସଲାମ୍ ନିକଟରେ ମାନବ ଜୀବନ ଅମୂଲ୍ୟ । ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ କୌଣସି
ଜାତି ବା ଧର୍ମର ହେଉ, ଅନ୍ୟାୟରେ ତାର ପ୍ରାଣ ନେବା ମହାପାପ ଏବଂ ଏହି ପାପ
ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନର୍କରେ ନିଷେପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର
ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରି ପବିତ୍ର କୁରଆନ କହିଛି :

"That if any one slew a person – unless it be for
murder or for spreading mischief in the land – it would
be as if he slew the whole people. And if any one
saved a life, it would be as if he saved the life of the
whole people."

“ଯଦି କେହି ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣ ନିଏ ଯିଏ କାହାରି ହତ୍ୟା
କରିନାହିଁ କିମ୍ବା ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବିଶୁଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ, ତେବେ ସେ
ସମ୍ବ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ହତ୍ୟା କଲା, ଏବଂ ଯିଏ କାହାରି ଜୀବନ
ରକ୍ଷା କଲା, ସେ ସମ୍ବ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ରକ୍ଷା କଲା ।”

କୁରଆନ ୫ : ୩୨

ଏହି କାରଣରୁ ହତ୍ୟା, ଆମ୍ବହତ୍ୟା, ଭୂଣହତ୍ୟା ଭଲି ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନକୁ
ଅକାରଣରେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ସମସ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଗୁଡ଼ିକ ଇସଲାମରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ।
ଏଥୁ ସହିତ ମାନବ ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ସମସ୍ତ ଭଲ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ କରିବାର ଆଦେଶ
ଦିଆଯାଇଛି । କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା, ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତକୁ ଜଳ ଦେବା, ବସ୍ତ୍ରହୀନକୁ ବସ୍ତ୍ର
ଦେବା, ବାସ୍ତ୍ରହୀନକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବା, ଗୋଗୀର ସେବା କରିବା, ଦୀନ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ଅନାଥ ଓ ଅସହାୟଙ୍କର ଦୁଃଖ ବୁଝିବା, ଆପଦ ବିପଦରେ
ଲୋକଙ୍କର ସହାୟତା କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଇସଲାମର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ।

ଅବଶ୍ୟ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ‘ଧର୍ମ’ରେ ପ୍ରାଣ ନେବାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାରି ହତ୍ୟା କରେ କିମ୍ବା ସମାଜର ଶାନ୍ତି ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ ତେବେ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସମାଜକୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ତଥା ମାନବ-ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦେଶର ଶାସକ, ସରକାର ବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମତ୍ୟଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରନ୍ତି । ସମାଜର ବୃହତ୍ତର ସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏତଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦେବା ଠିକ ସେହିପରି ଯେପରି ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଗୋଟିଏ ରୋଗଗ୍ରୁଣ୍ଡ ଅଜାକୁ ଶରୀରରୁ କାଟି ଅଲଗା କରିଦିଆଯାଏ । ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ । ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣ ନିଆୟାଏ । ବଡ଼ ପାଇଦା ପାଇଁ ଛୋଟ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ହୁଏ । ଏହା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଧର୍ମର ଏକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହି ଆସିଛି । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ କୁରାନ୍‌ରେ ନୁହେଁ, ବାଇବେଲ୍ ଓ ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବରେ ରହିଛି । ମୁଁ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି :

ବ୍ୟକ୍ତିଚାର ଏକ ଗର୍ହିତ ଅପରାଧ । ଇସଲାମରେ ଏହି ଅପରାଧ କରିଥିବା ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ (ଯଦି ସେ ବିବାହିତ) ଜନତାଙ୍କ ସମ୍ମଖ୍ୟରେ ପଥର ଫିଙ୍ଗି ମାରି ଦେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୂଳକ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

କେତେକ ଲୋକ କହନ୍ତି :

“ବଳାକ୍ତାର ପାଇଁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ?
ବାପରେ ବାପ, ଇସଲାମ ଏକ ବର୍ବର ଧର୍ମ ।”

କିନ୍ତୁ ଆମେ ଦେଖୁ ବୈଦିକ ଯୁଗ ହେଉ କିମ୍ବା ବାଇବେଲ୍ ବା କୁରାନ୍‌ର ଯୁଗ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଏହି ଅପରାଧକୁ ଏକ ସଙ୍ଗୀନ ଅପରାଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଧରଣର ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

ବେଦ କହେ ଯେ ବ୍ୟଭିଚାରକୁ ପ୍ରୋଷ୍ଠାହନ ଦେଉଥୁବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ :

“ହେ ରାଜନ୍ ! ବିଷୟ ସେବାରେ ରତ ହୋଇଥୁବା ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟଭିଚାରକୁ ବଢ଼ାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଚିତ । ୨୧ ।”

ଯଜ୍ଞୁର୍ବେଦ, ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩, ମନ୍ତ୍ର ସଂ. ୨୧

ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ସଂହିତାରେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ ନିମ୍ନ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି :

“ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପାପୀ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ତପ୍ତ ଲୌହଶୟାରେ ଶୁଆଇ ଦାହକରିବ ଏବଂ ପାପକାରୀଙ୍କୁ ତହିଁରେ ପୋଡ଼ିଯିବା ସକାଶେ ଲୋକମାନେ ତତ୍ତ୍ଵପରି କାଷ୍ଟ ନିଷେପ କରିବେ ।”

ମନ୍ତ୍ର ସଂହିତା ୮ : ୩୭୭

ବାଇବଳରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ କରି ହତ୍ୟା କରିବାର ଆଦେଶ ଅଛି :-

“ମାତ୍ର କଥା ଯେବେ ସତ୍ୟ ହୁଏ ଯେ, କନ୍ୟାର କୌମାର୍ଯ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଦେଖା ନ ଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେହି କନ୍ୟାକୁ ବାହାର କରି ପିତୃଗୃହର ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆଣିବେ, ଆଉ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ କରି ତାହାକୁ ବଧ କରିବେ, କାରଣ ପିତୃଗୃହରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାରୁ ସେ ଜସ୍ତାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମୂଳତାର କର୍ମ କଲା, ଏହି ରୂପେ ତୁମେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ ।

ଯେବେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶୟନ କାଳରେ ଧରା ପଡ଼େ, ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶୟନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ, ହୁହେଁ ହତ ହେବେ । ଏହିରୂପେ ତୁମେ ଜସ୍ତାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ ।”

ଇସଲାମୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ବ୍ୟଭିଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ କରି
ମହ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି :

"The Jews came to Allah's Apostle and told him that a man and a woman from amongst them had committed illegal sexual intercourse. Allah's Apostle said to them, "What do you find in the Torah (Old Testament) about the legal punishment of Ar-Rajm (stoning) ?" They replied, "(But) We announce their crime and lash them." Abdullah bin Salam said, "You are telling a lie; Torah contains the order of Rajm." They brought and opened the Torah and one of them placed his hand on the Verse of Rajm and read the verses preceding and following it. Abdullah bin Salam said to him, "Lift your hand." When he lifted his hand, the Verse of Rajm was written there. They said, "Muhammad has told the truth; the Torah has the Verse of Rajm." The Prophet then gave the order that both of them should be stoned to death. ('Abdullah bin 'Umar said, "I saw the man leaning over the woman to shelter her from the stones."

“ଯହୁଦୀମାନେ ଅଲ୍ୟହଙ୍କର ମହାମାନ୍ୟ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି
କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନେତିକ
ଶାରୀରିକ ସଂବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ୟହଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ‘ତୁସେମାନେ ତୌରାଦରେ (ବାଇବଲର ପୂରାତନ
ନିୟମ) ରକ୍ତ (ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ) ବିଷୟରେ କିଭଳି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ
ଦେଖୁଛ ?’ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ‘ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ
ଘୋଷଣା କରୁ ଏକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାତୁକାଘାତ କରୁ ।’ ଏହା ଶୁଣି

ଅବୁଲ୍ୟାହ ବିନ୍ ସଲାମ୍* କହିଲେ, ‘ତୁମେ ମିଥ୍ୟା କହୁଛ । ତୌରାତ
(ପୁରାତନ ନିୟମ)ରେ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତର ଆଦେଶ ରହିଛି ।’ ସେମାନେ
ତୌରାତ ଆଣି ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ
ସଂବନ୍ଧୀୟ ଉତ୍ତି ଉପରେ ହାତ ରଖୁ ତା ପୂର୍ବ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତି
ଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ି ଶୁଣାଇଲେ । ଅବୁଲ୍ୟାହ ବିନ୍ ସଲାମ ତତ୍କଷଣାତ୍ କହିଲେ,
‘ହାତ ଉଠାଅ’ । ସେ ହାତ ଉଠାଇବାରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ସେଠାରେ
ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ ସଂବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । (ତେଣୁ) ସେମାନେ
କହିଲେ ‘ମୁହମ୍ମଦ ଠିକ୍ କହିଛୁଛି, ତୌରାତରେ ରଜମର ଆଦେଶ
ରହିଛି । ତା’ପରେ ମହାମାନ୍ୟ ଧର୍ମଦୂତ ଉଭୟ (ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ)କୁ
ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ କରି ନିହତ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ । (ଅବୁଲ୍ୟାହ
ବିନ୍ ଉମର କହିଲେ ‘ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପୁରୁଷଟି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ
ପଥରମାଡ଼ିବୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତା’ଉପରକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଥିଲା ।”

ସହୀ କୁଞ୍ଚାରୀ, ୪ର୍ଥ ଖଣ୍ଡ, ହଦିସ ୮୨୯

ସେହିପରି ତୋରି ପାଇଁ କୁରାନରେ ହସ୍ତ ଛେଦନର ଦଣ୍ଡ ରହିଛି ଏବଂ
ସମାନ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହିତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କୁରାନ କହୁଛି :

“As to the thief, Male or female, cut off his or her hands.”

“ତୋରି କରିଥିବା ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀର ହସ୍ତ ଛେଦନ କର ।”

କୁରାନ ୫ : ୩୮

ବେଦ କହେ :

“ନ୍ୟାୟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧୀ ତୋରକୁ

* ଅବୁଲ୍ୟାହ ବିନ୍ ସଲାମ ପୂର୍ବେ ଜଣେ ଯହୁଦୀ ବିଦ୍ୟାନ ଥିଲେ, ଯିଏ ପରେ ଉସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ
କରିଥିଲେ ।

ବିନାଦଣ୍ଡରେ କଦାପି ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚ୍ଚିତ ନୁହେଁ । ତାହା ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ପୀଡ଼ାଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନଷ୍ଟଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଫଳରେ ରାଜ୍ୟ ନାଶ ହେବ । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଜାରକ୍ଷଣ ନିମାତେ ଦୂଷ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅପରାଧ କରିଥିବା ମାତା, ପିତା, ପୁତ୍ର, ଆଚାର୍ୟ ଏବଂ ମିତ୍ର ଆଦି ଯେ କେହି ହୁଅନ୍ତୁ ପଛକେ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଚିତ । ୪ ।’

ରଗବେଦ, ପ୍ରଥମ ମଣ୍ଡଳ, ସୁଭ୍ରୁ ୪୨, ମନ୍ତ୍ର ସଂ. ୪

ମନୁ ସଂହିତା କହୁଛି :

“ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଚୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ଚୋରି କଲେ,
ରାଜା ଉବିଷ୍ୟତ ଚୋରି ନିବାରଣାର୍ଥ ତାହାର ସେହି ଅଙ୍ଗଛେଦ
କରିବ ।”

ମନୁ ସଂହିତା ୮ : ୩୩୪

“ପଞ୍ଚାଶ ପଳକୁ ଅଧୁକ ଚୋରି କଲେ ହସ୍ତଛେଦନ ଦଣ୍ଡ ବାଞ୍ଚନୀୟ,
ପଞ୍ଚାଶ ପଳକୁ ଉଣା ହେଲେ ଚୋରି କରିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟର
୧୧ଗୁଣା (ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବ) ।”

ମନୁ ସଂହିତା ୮ : ୩୭୭

ଆମେ ଜାଣିବା ଉଚ୍ଚିତ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ବିଧୁ ରହିଛି
ତାହା ସମାଜରେ ଶାନ୍ତି ଓ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ରହିଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଶକ୍ତିର
ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇଛି । ଦିବ୍ୟଗ୍ରହରେ ଯେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ ବା ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତାହା ଅନ୍ୟାୟ
ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ମାନବାଧୁକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦିଆଯାଏ ।
ଜିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟାୟର ଆଦେଶ କଦାପି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଶିଶୁର ମାନବ ଜଗତର ସ୍ରସ୍ତା ଓ ପ୍ରତିପାଳକ । ସେ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅସହାୟଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉ, ସବଳମାନେ ଦୁର୍ବଲମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ଧନୀମାନେ ଗରୀବଙ୍କର ରକ୍ତ ଶୋଷି ନିଅନ୍ତୁ, ଦୁର୍ବଳ ଅବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ହେଉ, ଦଳିତ-ନିଷେଷିତଙ୍କ ଆର୍ଜନାଦରେ ଧରିତ୍ରୀ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଉ କିମ୍ବା ନିରୀହ ନରନାରୀଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଳ କ୍ରମନରେ ଆକାଶ ଥରିଥିବୁ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ବେଦ, ବାଇବଳ ଏବଂ କୁରାନର ଅନେକ ଘାନରେ ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆଦେଶ ରହିଛି । ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ଏବଂ ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ଞୀ ମହାରାଜାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିବାର ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ଶାସକମାନଙ୍କର ଏହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ବ ରହିଛି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା କରିବେ, ନିଜ ସନ୍ତାନ ଭଳି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ହିତ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ଞୀ ବା ଶାସକମାନେ ଏହି ରାଜଧର୍ମ ପାଳନ କରିବା ଉଚ୍ଚିତ । ମୁଁ ନିମ୍ନରେ ବେଦ, ବାଇବଳ ଏବଂ କୁରାନରୁ ଏହାର କେତୋଟି ଉଦ୍ଦାହରଣ ଦେଉଛି :

ବେଦ କୁହତି :

“ସେପରି ମେଘର ସେନା ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶକୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି,
ସେହିପରି କବଢ଼ ଆଦି ଦ୍ୱାରା ଶରୀରକୁ ଆଛାଦିତ କରିବା ଉଚ୍ଚିତ ।
ସେପରି ସମୀପର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ମେଘର ସଂଗ୍ରାମ ହୁଏ, ସେହିପରି
ବୀର ରାଜ ପୁରୁଷମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରିବା
ଉଚ୍ଚିତ । ୩୮ ।”

ଯକୁର୍ବେଦ, ଅଧ୍ୟାୟ ୨୯, ମନ୍ତ୍ର ୩୮

“ହେ ରାଜନ, ସେପରି ଜଗଦୀଶ୍ଵର ଜଗତରେ ପରୋପକାର ନିମନ୍ତେ
ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ଉପର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୋଷକୁ ନିବୃତ କରୁଛନ୍ତି,
ସେହିପରି ଆପଣ ରାଜ୍ୟରେ ସଜନମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ, ଦୁଷ୍ଟ
ମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଓ ତାଡ଼ନା ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ
ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶୁଭ ଗୁଣରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟସନର ନିବୃତି
ହେବ । ୫ ।”

ୟକୁର୍ବେଦ, ଅଧ୍ୟାୟ ୩୦, ମନ୍ତ୍ର ୫

“ରାଜପୁରୁଷ ନିଜର ପ୍ରକା ଏବଂ ସେନାଙ୍କୁ ବଳଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ
ଦୁଷ୍ଟ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ
ଧନ ଓ ବିଦ୍ୟାର ନିରନ୍ତର ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । ୧ ।”

ଗରବେଦ, ତୃତୀୟ ମଣ୍ଡଳ, ସ୍ଵତ୍ତ ୨୪, ମନ୍ତ୍ର ୧

ବାଲବଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି :

“ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଯାତ୍ରାରେ ପଠାଇ କହିଲେ, ‘ଯାଅ,
ସେହି ଅମାଲେକାୟ ପାପମାନଙ୍କୁ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କର, ଆଉ
ସେମାନେ ନିଃଶେଷରେ ଉଲ୍ଲିନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଯୁଦ୍ଧ କର ।’”

ପ୍ରଥମ ଶାମୁଯେଳ ୧୫ : ୧୮

“ତୁମେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ,
ସେବେ ଆପଣା ଅପେକ୍ଷା ଅଧୁକ ଅଶ୍ଵ ଓ ରଥ ଓ ଲୋକ ଦେଖିବ,
ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ
ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ।”

ଦୃତୀୟ ବିବରଣ ୨୦ : ୧

କୁରଆନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଶିଶୁର କହୁଛନ୍ତି :

"And why should ye not fight in the cause of Allah and of those who, being weak, are ill-treated (and oppressed) ? – men, women and children, whose cry is : "Our Lord ! Rescue us from this town, whose people are oppressors; and raise for us from Thee one who will protect; and raise for us from Thee one who will help !"

“ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ହେଲା ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ବଳ (ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ) ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ ନାହିଁ ! ଯେଉଁମାନେ ଗୁହାରୀ କରୁଛନ୍ତି, ‘ହେ ଆମର ପାଲନକର୍ତ୍ତା ! ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମାନଙ୍କ ବସତିରୁ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନିଆ ଏବଂ ନିଜ ତରଫରୁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସଂରକ୍ଷକ ମିତ୍ର ନିଯୁକ୍ତ କର ଏବଂ ନିଜ ତରଫରୁ କାହାରିକୁ ଆମର ସହାୟକ କରିଦିଆ ।’”

କୁରଆନ ୪ : ୭୫

ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ଲାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି :

"Fight in the cause of Allah those who fight you, but do not transgress limits; for Allah loveth not transgressors."

“ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସୀମା-ଲଂଘନ କରନାହିଁ ।* କାରଣ

*ଅର୍ଥାତ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବ ଭାବେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ନିରୀହ ବୃଦ୍ଧ, ଶିଶୁ, ସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ଆହତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରନାହିଁ । ଗୁହପାଳିତ ପଶୁ, ବୃକ୍ଷ ଓ ପାସଲ ଆଦି ନଷ୍ଟ କରନାହିଁ । ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରୁ ବିରତ ହେଲେ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିଦିଆ ।

ଅଲ୍ଲାହୁ ସୀମା-ଲଂଘନକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

କୁରୁଆନ ୨ : ୧୯୦

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାରୁ ସହଜରେ ବୁଝିଛୁଏ ଯେ ବିଶ୍ୱର ତିନୋଟି ବୃହତ୍ ଧର୍ମଗ୍ରହ ଏ ବିଷୟରେ ସମାନ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସମାଜର ନ୍ୟାୟ ଓ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତଥା ମାନବ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ଏହାର ଉଦେଶ୍ୟ ।

ଯେଉଁମାନେ କୁରୁଆନର ଗରୀରତା ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଲସଲାମକୁ ଭଲଭୁପେ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଅର୍ଥକୁ ଅନର୍ଥ କରି ବସନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମ ପରିବର୍ଗେ ଘୃଣାର ପ୍ରସାର ହୁଏ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପରିବର୍ଗେ ଅଶାନ୍ତିର ଅଗ୍ରି ଜଳେ । କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବିଧୁବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟନ ନ କରି, ତା’ର ଉଦେଶ୍ୟ ନ ବୁଝି ସେହି ବୃହତ୍ ଗ୍ରନ୍ଥର କୌଣସି ଏକ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଯେକୌଣସି ଶ୍ଲୋକଟିଏ ଉଦ୍ଧାର କରି ତା’ର ସ୍ଥାନ-କାଳ-ପାତ୍ର ଓ ପୂର୍ବାପର ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାରକୁ ନ ନେଇ ମନଙ୍ଗଛା ତାର ଅର୍ଥ କରିବା ଏକ ବିପଞ୍ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ସେହିପରି ହେବ ଯେପରି କେହି ଅଞ୍ଚାନୀ ଭାରତର ସଂବିଧାନରେ “ମୁହୂୟଦଣ୍ଡ”ର ଆଦେଶ ଥିବା ବାକ୍ୟଟି ପଡ଼ି କହେ ଯେ ଭାରତର ସଂବିଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି କିମ୍ବା ଗୀତାର ଶ୍ଲୋକଟିଏ ଉଦ୍ଧାର କରି କହେ ଯେ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆମୀୟ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଲସଲାମକୁ ଭଲଭୁପେ ନ ବୁଝି କୁରୁଆନ ବା ହଦିସର ଉଦ୍ଧତାଂଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ମନଙ୍ଗଛା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଲସଲାମକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ, ବ୍ୟବହାର, ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଉଚିତ । ତାଙ୍କର ଆଗମନୀ ବିଷୟରେ ବାଇବେଳ, ବେଦ, ଉପନିଷଦ ଓ ପୁରାଣ ମାନଙ୍କରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଇଛି । ମୁଁ ମୋ ପୁସ୍ତକରେ^{*} ଏହାର ଆଲୋଚନା କରିଛି । ଏଠାରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା ଦେଉଛି । ପୃଥିବୀର

^{*} ବେଦ, ବାଇବେଳ ଏବଂ କୁରୁଆନରେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ

ଅନେକ ଅଣ-ମୁସଲମାନ ଝାତିହାସିକ ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମହାନତମ ତଥା ସର୍ବାଧୂକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ :

ଡାଃ ମାଇକେଲ ଏବ୍ ହାର୍ଟ ଜଣେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଝାତିହାସିକ । ସେ ଜଣେ ଆମେରିକୀୟ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଳମୀ । ଦୀଘ୍ ଦିନର ଗବେଷଣା ପରେ ସେ ବିଶ୍ୱ ଜାତିହାସରୁ ଶତାଧୂକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଜୀବନୀ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ବିଖ୍ୟାତ ପୁସ୍ତକଟିର ନାମ - "The 100, A Ranking of the Most Influential Persons in History." ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଡାଃ ହାର୍ଟ ଜାତିହାସ ପୁସ୍ତାରୁ ବାହି ବାହି ପୃଥ୍ବୀର ଶହେ ଜଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନ ଚରିତ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେ କେବଳ ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହିତ ମାନବ ଜଗତ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶହେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସୂଚୀରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ଲାନ ଦେବାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ କଥା ଯେ ଡାଃ ହାର୍ଟ ପୃଥ୍ବୀର ୧୦୦ ଜଣ ମହାନ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସୂଚୀରେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍ତମା ପ୍ଲାନରେ ରଖିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ପ୍ଲାନରେ ରଖିବାର କାରଣ ବିଷୟରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

"My choice of Muhammad to lead the list of the world's most influential persons may surprise some readers and may be questioned by others, but he was the only man in history who was supremely successful on both the religious and secular level."

“ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧୂକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସୂଚୀର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ରଖିବାର ମୋ ପସନ୍ଦ କେତେକ ପାଠକଙ୍କୁ ଆଣ୍ଟମ୍ୟ ଢକିତ କରିପାରେ ଏବଂ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଢ଼ୀ ମଧ୍ୟ ସୁଷ୍ଠୁ

କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଲତିହାସରେ କେବଳ ସେଇ ହିଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଧର୍ମ ଏବଂ ଧର୍ମ-ନିରପେକ୍ଷତା ସ୍ତରରେ ସର୍ବାଧୂକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।”

MICHAEL H. HART, USA

The 100 : A Ranking of the most influential
persons in History. Page-33.*

ଶୀଘ୍ର ହାର୍ଟ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତଦଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁରାଆନରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚିତବାଣୀକୁ ନିଜ ଅଜାଣତରେ ସ୍ଵୀକାର କରିନେଇଛନ୍ତି । କୁରାଆନ କହିଛି :

"Ye have indeed in the Apostle of God a beautiful pattern (of conduct)."

“ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋକୃଷ୍ଣ (ଆତିରଣର) ନମ୍ରା ନିହିତ ରହିଛି ।”

କୁରାଆନ ଗାଣ୍ଠ : ୨୧

ପ୍ରଫେସର କେ. ଏସ. ରାମକ୍ରିଷ୍ଣା ରାଓ ଜଣେ ଭାରତୀୟ । ସେ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟକ ଲେଖନ୍ତି - "Muhammed – The Prophet of Islam." ଏଥରେ ସେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତଦଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ସେ ନିଜ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି :

"The personality of Muhammed, it is most difficult to get into the whole truth of it. Only a glimpse of it I can catch. What a dramatic succession of picturesque scenes ? There is Muhammed, the Prophet. There is Muhammed, the Warrior; Muhammed, the

* ଭାରତରେ ମୀରା ପକ୍ଷିକେଶନ, ଚେନ୍ନାଇ - ୨୦୦ ୦୪୦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ

Businessman; Muhammed, the Statesman, Muhammed, the Orator; Muhammed, the Reformer; Muhammed the Refuge of Orphans; Muhammed, the protector of Slaves; Muhammed, the emancipator of women; Muhammed, the Judge; Muhammed, the Saint. All in all these magnificent roles, in all these departments of human activities, he is like a **hero**."

“ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣି ପାରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ମୁଁ କେବଳ ତାର ଗୋଟିଏ ଖେଳକ ପାଇ ପାରୁଛି । ସିନ୍ଧେମାର ଦୃଶ୍ୟପତ୍ର ଭଲି କି ନାଟକୀୟ ଅନୁକ୍ରମ ! ମୁହମ୍ମଦ ହେଉଛନ୍ତି ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ, ମୁହମ୍ମଦ ହେଉଛନ୍ତି ବୀର ପୁରୁଷ, ମୁହମ୍ମଦ ବ୍ୟବସାୟୀ, ମୁହମ୍ମଦ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ, ମୁହମ୍ମଦ ହିଁ ବଡ଼ା, ମୁହମ୍ମଦ ହିଁ ସଂସାରକ, ମୁହମ୍ମଦ ଅନାଥଙ୍କର ଆଶ୍ରୟଦାତା, ମୁହମ୍ମଦ କ୍ରାତଦାସଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ, ମୁହମ୍ମଦ ନାରୀଜାତିର ମୁକ୍ତିଦାତା, ମୁହମ୍ମଦ ହିଁ ନ୍ୟାୟଧୀଶ, ମୁହମ୍ମଦ ହିଁ ସନ୍ତ । ଏ ସମସ୍ତ ଚମକାର ଭୂମିକାରେ, ସମସ୍ତ ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଜଣେ ‘ହିରୋ’ ସଦୃଶ ।”

Prof. K. S. Ramakrishna Rao
Muhammed – The Prophet of Islam, , Madras,
1952 P-16.*

ପୁଥୁବୀର କୋଟି କୋଟି ନରନାରୀ ଅକାରଣରେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ରୂପେ ସ୍ଵୀକାର କରିନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଜଣାରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବା ମାର୍ଗଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ଲାପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସେମାନେ କେବଳ କୁରାନର ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତି । ଏହା କୌଣସି ଘୃଣା ବା ଜାତିଗତ ଭେଦଭାବ ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ରହିଛି ।

* ଉତ୍ତରାମିକ ପାଇଶେସନ ଗ୍ରହ୍ଣ, ମାତ୍ରାସ-୨୦୦ ୦୧୭ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ

ଦିବ୍ୟଗ୍ରହ, କୌଣସି ଯୁଗର ହେଉ, କୌଣସି ଭାଷାରେ ହେଉ, ପୃଥୁବୀର ଯେ କୌଣସି ଶ୍ଵାନରେ ଅବଭାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଉ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବା ମୁନି ରଷିଙ୍କ ସୂତ୍ରରୁ ଆସିଥାଉ - ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ପୁଷ୍ଟକ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମପଥର ପ୍ରଦର୍ଶକ । ଏହି ସତ୍ୟଟି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ତଥା ସବୁ ଦିବ୍ୟଗ୍ରହ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ସମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ମୁସଲମାନ ହେବାପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ । ଏହି ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଜଣେ ମୁସଲମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଆମେ ଜାଣିରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ନିୟମ ତାଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତ ଏବଂ ଧର୍ମଗ୍ରହ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଥାଏ । ବେଦ, ବାଇବେଳ ଏବଂ କୁରାନ ମଧ୍ୟ ଏଇ ସୂତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଅବଭାର୍ତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମାନବସମାଜକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର କୌଣସି ତୃତୀୟ ବାଟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଧର୍ମର ଏହି ଦୁଇଟି ମାଧ୍ୟମ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ପୃଥୁବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଯେବେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଅପତ୍ରଙ୍ଗ ହୋଇଛି, ତାହା ଧର୍ମଗ୍ରହରେ ବା ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଅପମିଶ୍ରଣ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି କାହାଣୀ ବା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କୌଣସି ବାଣୀକୁ ଜିଶ୍ଵରବାଣୀ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ‘ଧର୍ମ’ ମନେ କରି ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ଆଦେଶର ପାଳନ କରିବ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ‘ଜିଶ୍ଵରଆଜ୍ଞା’ ହେବା ଉଚିତ - ମାନବକୃତ ଦର୍ଶନ ବା ନୀତି ନିୟମ ନୁହେଁ ।

- କୁରାନର ଅନୁପାଳନ ପଛରେ ପ୍ରଥମ କାରଣଟି ହେଉଛି ଯେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ଜିଶ୍ଵରବାଣୀ, ଯେଉଁଥରେ ମାନବ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନାହିଁ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଦିବ୍ୟଗ୍ରହ ଯାହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସ୍ଵଯଂ ଜିଶ୍ଵର ସଂକଳବଦ୍ଧ ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଧର୍ମଗ୍ରହ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଦିବ୍ୟବାଣୀ, ତାହା ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗ୍ରହର ମୂଳ ରଚନା ଆଉ ନାହିଁ । କେବଳ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅନୁବାଦ ରହିଛି । କେତେକ ପୁଷ୍ଟକରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଣୀ ଅଛି, ଧର୍ମପରିବର୍ତ୍ତକ

ମାନଙ୍କର ବାଣୀ ଅଛି ଏବଂ ଧର୍ମଗୁରୁ ଓ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ରହିଲା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ମିଶିଯାଇଛି ଯେ ତନ୍ଦୁଧରୁ କେଉଁଟି ଜିଶ୍ଵରବାଣୀ ଏବଂ କେଉଁଟି ମନୁଷ୍ୟ ରହିଲା ଜାଣିବା ଅସମ୍ଭବ । ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁ କେତେକ ଗ୍ରୂହରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଢୁଟି ଏବଂ ଅଶ୍ଵୀଳତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏବଂ କେତେକ ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ସାର୍ବଜନୀନ ସତ୍ୟର ବିରୋଧୀ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରୂହରେ ଏ ଭଲି ଢୁଟି ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

- ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ହିଁ ଏହାର ଅର୍ଥ କରନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମବିଧୂର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଉପାସନା ତଥା କର୍ମକାଣ୍ଡର ପରିଚି ତାଙ୍କରି ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ତାଙ୍କରି ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍କାଳୀନ ଜନସମାଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ସେ ନିଜେ ଦିବ୍ୟଗ୍ରୂହର ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି ଧର୍ମଦୂତଙ୍କର ଦୈନିନ୍ଦିନ କର୍ମମୟ ଜୀବନର ଜତିହାସ ବିନା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଠିକ୍ ପାଳନ କରାଯିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କେବଳ ଧର୍ମଗ୍ରୂହ ସଠିକ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

ଆମ ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ କୁରଆନର ବାର୍ତ୍ତା ଆଣିଥିବା ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଜତିହାସ ରହିଛି ଯାହା ସହାୟତାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶର ସଠିକ ଅର୍ଥ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା ଉପାସନା କରାଯାଇପାରେ । ମହାମାନ୍ୟ ଧର୍ମଦୂତ ମହନ୍ତିଦଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କର ଜୀବନୀ ବିଶଦ ଭାବରେ ଜତିହାସ ପୁଷ୍ଟାରେ ନାହିଁ ।

- ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣଟି ହେଉଛି ଯେ କୁରଆନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଅତିମ ପ୍ରକାଶନ । ସୁଯଂ ଜିଶ୍ଵର ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସଂକଳବନ୍ଧ ଥିବା ହେତୁ ଏଥରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଅପମିଶ୍ରଣର ସଂଭାବନା ଆବଦୀ ନାହିଁ । କୁରଆନ

ବ୍ୟତୀତ ପୂର୍ବ ପ୍ରେରିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦିବ୍ୟଗ୍ରହକୁ ଅତିମ ଗ୍ରହ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇନାହିଁ । ମହାମାନ୍ୟ ମୁହଁନ୍ଦବଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଜଶ୍ଵରଦୂତ ନିଜକୁ ଅତିମ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ବୋଲି କହୁ ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁ ନ ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରିତ ଗ୍ରହଟି ଜଶ୍ଵରଙ୍କର ଅତିମ ବାର୍ତ୍ତା । ଅତିମ ପ୍ରକାଶନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ କୁରଆନର ଆଦେଶ ପାଳନୀୟ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଜଣେ ପିତା ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ନିଜ ସତାନକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଏକାଧୁକ ପତ୍ର ଲେଖୁ ଥାଆନ୍ତି । ସତାନର ବୟସ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ପରିପକ୍ଷତା, ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ଅବସ୍ଥାର ଭିନ୍ନତା ତଥା ତତ୍ତ୍ଵକାଳୀନ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ପିତାଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରେ କେତେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଘଟିଥାଏ ।

ମନେ କରନ୍ତୁ ଜଣେ ପୁତ୍ର ନିକଟକୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଏକାଧୁକ ଢିଠି ଆସିଛି । କିଶୋର ଜୀବନ, କଲେଜ ଜୀବନ ଏବଂ ବିବାହିତ ଜୀବନରେ ସେ ପୁତ୍ରକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଢିଠି ଏବେ ସଦ୍ୟ ଆସିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଅ ବାପାଙ୍କର ସବୁ ଢିଠି ଗୁଡ଼ିକ ଧରି ବସିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ କେତେକ ଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛି । ସମସ୍ତ ଢିଠି ତ ତା ନିଜ ବାପାଙ୍କର, କିନ୍ତୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ଢିଠିର ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବ ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅତିମ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ଉଦ୍ଦିଦ । ଏହାହିଁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ କରେ । ସେ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟଗ୍ରହ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜଶ୍ଵର ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରି ମଧ୍ୟ କୁରଆନର ଅନୁପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ ।

ନିର୍ବାଚିତ ପୁସ୍ତକ

୧. ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ ୨. ସହୀ ଅଲ୍-ବୁଖାରୀ ୩. ପବିତ୍ର ବାଇବଳ ୪. ରଗବେଦ ୫. ଯଜ୍ଞବେଦ ୬. ମନ୍ତ୍ର ସଂହିତା ବା ମନ୍ତ୍ରସ୍ତୁତି ୭. Muhammed in Hindu Scriptures ୮. The 100 : A ranking of the Most Influential Persons in History ୯. Muhammed – The Prophet of Islam	<p>ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ : ଅବଦୁଲ୍‌ଲାହ ସୁସୁପ୍ତ ଅଳି</p> <p>ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ : ଡକ୍ଟର ମହନ୍ତିବନ ଖାନ
ଇସଲାମିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଅଲ୍-ମଦିନା ମନ୍ତ୍ରିରା (ସାଉଦି ଆରବ)</p> <p>ପ୍ରକାଶକ : ବାଇବଳ ସୋସାଇଟି ଅପ ଇଣ୍ଡିଆ
ମହାମା ଗାନ୍ଧୀ ରୋଡ଼,
ବାଙ୍ଗାଲୋର - ୫୭୦୦୦୧</p> <p>ଭାଷ୍ୟ : ମହର୍ଷି ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ
ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ : ଶ୍ରୀ ମଧୁସୁଦନ ମହାତ୍ମି
ପ୍ରକାଶକ : ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର, କଟକ - ୨</p> <p>ଭାଷ୍ୟ : ମହର୍ଷି ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ
ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ : ଶ୍ରୀ ମଧୁସୁଦନ ମହାତ୍ମି
ପ୍ରକାଶକ : ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର, କଟକ - ୨</p> <p>ଶ୍ରୀରାମ ଶକ୍ତିର ରାଯ়
ପ୍ରକାଶକ : ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର, କଟକ ।</p> <p>ଲେଖକ : ଡକ୍ଟର ବେଦପ୍ରକାଶ ଉପାଧ୍ୟ୏
ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ : ମହନ୍ତିବନ ଆଲମଗାର
ପ୍ରକାଶକ : ଇସଲାମିକ ବୁକ୍ ସର୍ବିସ୍
ଦରିଯାଗଂଜ, ହୃଆଦିଲ୍ଲୀ - ୧୧୦୦୨</p> <p>ମାରକେଳ ଏଚ୍.ହାର୍ଟ, ଆମେରିକା
ପ୍ରକାଶକ : ମୀରା ପବ୍ଲିକେସନ,
ଚେନ୍ନାଇ - ୬୦୦୦୪୦</p> <p>କେ.୬ସ୍. ରାମକ୍ରିଷ୍ଣା ରାଓ
ପ୍ରକାଶକ : ଇସଲାମିକ ପାରଷ୍ଠେସନ ଟ୍ରେସ୍
ମାତ୍ରାସ୍ - ୬୦୦୦୧୨, ତାମିଲନାଡୁ</p> |
|---|--|

ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ...

ଲେଖକଙ୍କ ଆଗାମୀ ପୁସ୍ତକ

ଇସ୍ତଳାମରେ ମାନବାଧ୍ୟକାର

ମୂଲ୍ୟ : ୨୦ ଟଙ୍କା